

Η Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού στη Βιέννη

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αυστρίας κ. Αρσένιος τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου [Βιέννης](#) την [Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού](#), 20 Σεπτεμβρίου 2026.

Μαζί του συλλειτουργήσαν ο Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου Ιωάννης Νικολίτσης, ο Σταυροφόρος Οικονόμος Αριστείδης Γανώσης, ο Πρεσβύτερος Radu Trandafir και ο Αρχιδιάκονος της Ιεράς Μητροπόλεως Γεώργιος Meleshko.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην εορτή του Τιμίου Σταυρού και στην ευαγγελική περικοπή της ημέρας, επισημαίνοντας ότι ο Σταυρός του Χριστού γίνεται για κάθε άνθρωπο προσωπικό ερώτημα, κλήση, οδός και τρόπος ζωής.

Παραμένει στο κέντρο της υπάρξεως του πιστού και φωτίζει την πορεία της μαθητείας του. Στο «Όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν» του Κυρίου αποκαλύπτεται ο σεβασμός στην ελευθερία του ανθρώπου. Ο Χριστός προσφέρει τη ζωή και απευθύνει την πρόσκληση της μαθητείας. Η πρώτη λέξη της μαθητείας είναι το «θέλει». Η σωτηρία γίνεται συνάντηση δύο ελευθεριών: της θείας αγάπης, η οποία κατέρχεται προς τον άνθρωπο, και της ανθρωπίνης θελήσεως, η οποία απαντά στην κλήση του Θεού. Η ελεύθερη αυτή ακολουθία προϋποθέτει το «απαρνησάσθω εαυτόν».

Ο Σεβασμιώτατος εξήγησε ότι η απάρνηση του εαυτού αναφέρεται στο πεπτωκός εγώ, στην εσωτερική στάση του ανθρώπου που επιθυμεί να καταστήσει τον εαυτό του μέτρο των πάντων.

Η πορεία προς τον Χριστό γίνεται έξοδος από τη φιλαυτία και άνοιγμα προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Στο σημείο αυτό ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε το βαθύτερο νόημα του Σταυρού ως αποκάλυψης της θείας αγάπης. Ο πεπτωκώς άνθρωπος έχει την τάση να αναφέρεται διαρκώς

στο «εγώ», ενώ ο Εσταυρωμένος Χριστός φανερώνει με τη θυσία Του το «εγώ για όλους», το «διά πάντας». Πάνω στον Γολγοθά φανερώνεται ο τρόπος της θείας αγάπης: ο άνθρωπος βρίσκει την πληρότητα της ζωής όταν προσφέρει τον εαυτό του στον Θεό και στον πλησίον. Το ανθρώπινο πρόσωπο αποκτά την αληθινή του πληρότητα μέσα στην κοινωνία, στην αγάπη και στην προσφορά. Ο Σταυρός του Χριστού γίνεται έτσι ο δρόμος της εξόδου από τον εαυτό προς την κοινωνία της ζωής και της αγάπης.

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος έθεσε ενώπιον των πιστών το προσωπικό ερώτημα της μαθητείας: θέλουμε να ακολουθήσουμε πραγματικά τον Χριστό;

Η απάντηση φανερώνεται στην καθημερινή ζωή, στη συγχώρηση, στην αποφυγή της αναζήτησης δικαίωσης και στη διακονία του πλησίον με αγάπη. Η ακολούθηση του Χριστού γίνεται έτσι τρόπος υπάρξεως και καθημερινή πορεία πίσω από τον Σταυρωμένο και Αναστάντα Κύριο.

